

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Конто почт. шлан. 143.322.
Адреса для телеграм:
«Діло», Львів.
Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Ручкописи не звертаються.

ПЕРЕДПОЛІТ:
Місячний: в краю 450 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 750 ал., Німеччині 750 ал., Швейцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 20 к. к., Румунії 15 лей, Болгарії 750 ал., Австрії 750 ал. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції 29-41
«Друкарня» 28-26.
В СПРІВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРНІТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 ГІТ.

За нарід чи за клясу.

Львів, 6. лютого 1928.

Рішальний біс у теперішніх виборах розпартість між українським національним та інтернаціональним табором, між Українським Нац.-Демократ. Об'єднанням і Сель-Робом та іншими інтернаціональними партіями. Було це біс за душу українського народу, за впливи серед українських мас, за дальші напружені української політики, за дальшу місію українського розвитку. Вислід виборів ствердить, наскільки потужна, який рівень досягнула кристалізація західно-українських мас після великих рухів, переворотів, боротьби за національний ідеал. Вислід виборів ствердить, наскільки утворилися у нас впливи і погляди імпортівані Москвою, наскільки наш народ тримається самотньої основи в наскільки він відхилився від неї. Вислід виборів ствердить, наскільки наша маса скучується біля національного, жовто-блакитного прапора, а наскільки вона перейшла під чужий, інтернаціональний червоний. Вислід виборів засвідчить, наскільки домінують с. єдність народу, всіх його верств, всіх трудових елементів без огляду на звания і рід праці, а наскільки поширилася і закріпилася серед нашого громадянства думка про вехування національної єдності і солідарності, думка про єдність класову без огляду на національність. Теперішні вибори виявлять, скільки серед нашого громадянства наїляється таких нпр. селян, для яких інтелігенція, що виїхала з національної маси, буде чужою, а робітників польський чи житловий рід.

Нарід чи класа, єдність, це прагнення народу: селянства, робітництва і інтелігенції, чи єдність одної суспільної класи без огляду на національність, — ось в чому закладається весь зміст і суть питання. Наше громадянство є соціально дрібнотніве, неорієнтоване. У нас також говорять про класи, про боротьбу капіталу з працею, бо не маємо ані великих земельних власників, ані великих промисловців, ані купців. Наше робітництво працює у підприємствах чужих: польських, австрійських, отже в впливах його чужа буржуазія, а не своя, бо її нема. А значе несправність наших соціальних, а значе ніякої виборчої мітатії не аспірається проти ділової буржуазії, польської чи житлової, тільки проти українського дрібно-літаничного національного табору. Великі багатства чужих не розділяють наших 100-процентних соціальних, тільки дрібний нарід праці і промислу нашого селянина чи якогось саробітничого підприємця.

«Бо якже єдність — булає «Світло» — може бути між міським та сільським білаком з одної сторони, а міжним адвокатом, попом чи сільським багатирем, що дріє з нього сему шнору так само, як чужий капіталіст?»

крізь життя, ладив аволюції кінці до купи. До тогож ті адвокати і «сільські багатірі» (за винятком священиків) в рівній мірі нахальються у всіх українських партіях, не лише в Українському Нац.-Дем. Об'єднанні, але і в соціалістично-радикалі і в унєшніх, і в сільсько-радикалі, і навіть «настоящих» комуністів.

Правда, що багатство і бідність є сильно різні, що класові різниці (які існують лише в соціально розвинених громадянствах) відразу буть в очі. Різниці національні є менше різні. Поділ на суспільні класи, на багатих і бідних, на вишескущих і вишескуваних, уважається несправедливим; поділ на народи уважається природним. А олпаче внутрішня боротьба (класова) все мада менше значіння, як боротьба зовнішня (національна). Так було від століть, так і тепер, не вважаючи на інтернаціональну солідарність.

Соціальне питання в не менше різкій формі існувало вже в старинному світі. Багаті і бідні були в Єгипті, в Греції, в Римі. Але коли Дарій йшов походом на Грецію або гунни суцупи черною хмарою на Рим, то вони не робили різниці між багатими і бідними. У війську Дарія чи в ордах гунів ішли буржуї і пролетарі і спільно винишли буржуї і пролетарі грецьких чи римських. Коли печеніги, половці чи татари напалали на нашу землю, то вони не робили різниці між боярами, вільними і навіть невольними хліборобами. Вони винишли все без розбору і грабували нашу землю, грабували всю Русь-Україну. Коли польський король Казимир йшов на Галицьку Землю, то не йшли польські воїводи і польські пролетарі спільно проти бояр і пролетарів галицьких. Коли Петро Великий чи Катерина II. винишли українські польовости, коли розпарталася з українським населенням, то не лише винишли багатих і більше освічених, але в бідних та менше освічених. На заставі йшов не лише гетьман Дорошенко, гетьман Скоропадський чи Мазепа, небиж Волнаровський, але й провідник «черні» Палія чи Залізний. І зовсім природно, бо Росія винишла українство, українське самостійництво безполітно і без розбору. Хіба завим було би впазувати на новітні часи, які хоч і в амінній формі, є тільки продовженням старих. Бо нічого нового немає під сонцем.

Внутрішня боротьба все підсичує національний протиник, іби то о орозу «слабших» проти сильніших. Чи від багатьох літ ми не чуємо декламації про «почини людей рускі», «вдородний зі свого положення, який «бунтує» тільки «горстка» недовольної інтелігенції? Чи не чуємо сентенцій великих Брілів і інших імперіалістів, які висувують «спільний класовий інтерес» польського хлєна в українського селянина? Чи не чуємо балачок про єдність «всіх трудящих» проти-української «буржуазії» з метою розбити єдність українського народу? Розбиваючи єдність українського народу, підчас резолюції не лише російські соціалісти, але в російській буржуї зазубки користувалися аргументом про «спільний класовий»; з якого на фронті їм сидати українці і москати. «Алі катьолок» був плічем не лише тоді, але і тепер. «Алі катьолок» — не клас уся інтернаціоналістів, а це клас крест-

ся вианск озного паролю другим. Бо чи червона Москва тепер менше вианскує Україну під стягом «спільного класового», як це робила царська влада під прапором «самодержавія і православія»?

Народи арії, освічені, навіть дуже соціально арієнцізовані, все протиставляють один опільний фронт іншим народам. Німецький пролетаріят в 1914 р. не влажаючи на свою клятбу у вірності інтернаціональній солідарності, проголосив свою єдність не з французьким чи англійським пролетаріатом, але з німецькою буржуазією.

І зовсім природно, бо коли який нарід побідить другий, коли загарбє його землю або його майно, то тоді пролетар побідника стає буржуєм, а буржуї побідженого пролетарем. Коли Франція віднесла побіду над Німеччиною, то чи лише німецький буржуї платить репарації, чи від того гарачу є вільний німецький робітник? А в нас? Чи треба приволити докази в аргументи?

Думаємо, що ні. Між народами вже вічна боротьба, перед якою інтернаціональна солідарність є ллячовою забавкою. Зрештою, яка може бути солідарність між пануючими і опалюваними. У нас соціальні різниці є мінімальні, як не жалі. Пільна соціальна фактуалі є неавичайно вузька. Значить, боротьба клас, внутрішня боротьба є у нас пильна, пильно викликана, щоб унавіти нашу сили внутрішньою боротьбою і дати змогу нашим зовнішнім, національним протинникам поширити і закріпити своє панування над нами. Отже є те боротьба не соціальна, тільки політична, яка уамістовується в питаннях: за власний нарід, за його долю, за його розвиток і неперезавлені права у спільному національному фронті, чи за впливи і панування чужинців у розвитку на-мнімія класовій основі отарі політичних омп? На це питання дадуть відповідь між іншим найближчі вибори.

Дух Льокарна.

Французька віповідь Штрєземанові.

Перша оперітій промова німецького міністра закордонних справ, взагоджене дегте другою, снічала менше гомону в Парижі, як можна було сподіватися. Брілінов, що розділяв із Штрєземаном мирну загороту, не аспіваєо гукувати що Штрєземан забуває про мир і промовляє воєнничо. Ствердї знайомат, що навічає не пратувати своїх суспільних, відносин на домагання Німеччини з політичною меланхолією. Він сказав, що японці розуміє і виправдані домагання і палкі слова міністра, який мусить дбати на інтерес своєї держави та батьківщини, але Штрєземан казав аспіває багато про дуга договори в Льокарно, а не про його реальний зміст. Про цію сам Штрєземан є дуже позитивним аидією і коли прохватується від озаніи пистям Льокарно, воєні домагатися, він сповібує пропонувати.

А мир має ще сотні трудностей. Шола окупані Рейниши, то її завади а трьох причинах: щоб показати виправдані війни; щоб забезпечити розбросані і шоби напелити собі відшкодування. Перший пункт знів аспіває. Вже в Тоарі Франція промовуєла позазалити за дзалими пунктами, обіцяючи опорожнити Рейну, якщо Німеччина дасть класовий гарантії імперіо загальна фіскальне ситратів отомла за червоні відшкодування тямим майні відшкодування.

безпору для Франції. На сиреза виключає ділово.

Та не треба забувати, що опорожнення Рейниши це не позазалоз розбросані. В усіх куточках Європи неспокійно. На Сході велика країна робила цього року маневри з 700.000 армією і її провідними промовляли дуже по воєнному. З під краіною Штрєземан піддержує добрі відносини. Тому, Брілі, мусить на словити побажання, щоб Штрєземан і в такій біс звернувся з такою самою промовою як до Франції. Врешті Брілі аспіває налію, що німецькі вибори змінять республіку.

Весь пастрій після промови Бріліва такий, що вона для змогу продовжувати мирну дискусію про умови опорожнення Рейниши і дальші гарантії Німеччини, щоб розсіяти у Франції оспіані сумніви щодо мирних амагані німецької політики. Розмова, які почалися у Тоарі, по всій імовірності, відновляться.

Свято праці.

Юліей д-ра Івана Куріця.

В суботу, 28-го січня п. р. відсвяткували в Українському Лікарському Товаристві 40-літній ювілей лікарської і громадської праці севіора наших лікарів і високозаслуженого громадянина д-ра Івана Куріця.

Голода Т-ва д-р Музика підніс у своїй промові з тієї нагоди великі заслуги Ювілята як на полі праці, звязаної з його лікарським званням, так і в різних діяльних українського культурного і громадського життя. Повною посвятити працею і небуденним фаховим знанням Ювілят адобув собі заслужено широкую славу і пильність серед тисяч тих, що аспіралися до нього як до порадника, у цілому краю, а зокрема в Калушині, Долишині та у Львові. Немалі заслуги Ювілята в будові української медичної науки та в її популяризації в широкій масі населення.

Зорганізування служби здоров'я є неавичайно важким обставинам часів ЗУНР треба завдячити зокладно великій енергії, праці та апаанню Ювілята, які він виявив на становищі секретаря Зборона, а потім голови Санітарного Департаменту. Його ділом є також підписання «Народної Літнини» у Львові до високого рівня по війні, яка її була сильна винищила. Теперішнє апаанення Літнини на високий набаєль пильнує пона у чужих та горість у своїх. Інтензивна та зміла праця Ювілята довела до того, що «Народна Літнина» стала вже на реальному шляху зертворення в українській шпиталі у Львові. Цього року приступає Вільа «Нар. Літнини» під промовом д-ра Ів. Куріця до будови шпиталю.

Величезні заслуги Ювілята на полі громадського життя. Його організаційно-просвітні, культурні і політичні діяльність перетворили безпротинний перетин підлітків політи Калуща і Долини в організовані та національно в політично карді осередки українського життя. Його пильним промовом та ині великі матеріальні допомоги аспіває великий Народний Дім у Калуші, творилися та розвивалися дрібні доми, читальні в кооперативах по селах. Перез впливом пильності його українське населення Калушиня найбільшій тоді доміри та апаанення його аспіває а саме послав-

Оскар і Проспан ставилися до мене все пристойно.

Д-р Вол: Як було саме правління, чи вони належали до якоїсь таксоної організації?

Св: Ні, такого враження я не маю. Проте, просить не питати про правління, бо це не має до ціль.

Д-р Вол: Про такі самі враження сидів вже тут питали.

Д-р Шух: Скажіть нам, як відбувалося читання того „Д. Кур. Цода“?

Св: Головно і при мені, а потім постанали гавати на шафу. Я собі її взяв і прочитав при них.

Д-р Стар: А чи Оля була при тім?

Св: Не пам'ятаю.

Д-р Стар: Як то було з вашим першим перетворенням через границю?

Св: Оповідь, як переходив до свого брата і каже, що був уже за кордоном (в і під міст), а саме у Братиславі.

Д-р Вол: Чи ви ще когось водили через границю?

Св: Ні.

Д-р Вол: А одного долара мали ви від кого?

Св: Від одного чоловіка в Бєлїжї, але з його не перерік.

Д-р Вол: Во ви перерік з Оскольбо.

Д-р Шух: Як вам представився Атаманчук?

Св: Він казав мені, що називається Жубинський.

Д-р Шух: Чи ви розставили по долбому?

Св: Так.

Д-р Шух: Що ви робите тепер в Голландії?

Св: Ходжу до української гімназії.

Протести.

Предс: Шкоди на це, п. Атаманчук?

Обв. Атам: Те, що Тисеті сказав під час виступу, є неправдою. Навіть така дрібниця, як в той сорочкою. Бо він забрав собі не одну, а з сорочки і всі ручки, так, що я залишився зовсім без білизни. Він був увесь час під впливом поліції і мішався так, як поліція хотіла. Все, що він знає, є неправдою.

Предс: А що скажете ви, п. Гречак Оскар?

Обв. О. Гр: Майже все, що він каже про мою особу, є неправдою. Зокрема неправдою є, що я казав на Атаманчука, що це важка особа, далі неправдою є, що батько питає мене, хто у нас є і т. д.

Предс: А ви, п. Гречак?

Обв. Гр: Його зізнання дотично моєї особи теж неправдиві.

Предс: А ви, п. Вірстюк?

Обв. Вірстюк: Я хотів би сказати кілька слів до свідка. Як я приніс „Д. К. Ц.“, то до кого я сказав, що я примушу газету? А далі, чи ви не бачили, як мене представляли п. Оля п. Атаманчукові?

Св: Свідок не може собі добре того пригадати (у свідка згадка про те, що він бачив газету).

Д-р Шух: Чи ви чуєте який жах до українців, чи ні?

Св: Так.

Д-р Шух: А чому ви в свідстві зізнали, що маєте жах, бо в українській гімназії в Рогатині вас переслідували професори українці за те, що ви не належали до білого революційного гуртка?

Св: Свідок мовчить.

Д-р Стар: А хто то такий Сагалани?

Св: Мій товариш.

Д-р Стар: На якого ви зробили донос до поліції, з приводу якого відбулися процеси і суд розправ.

Д-р Шух: А чому ви сказали в свідстві, що ви були в Україні, бо вони не тільки вбили Собіньського, але ще і вбивали тим в газетах? В яких газетах була така розправа?

Св: Я думаю тут про „Д. К. Ц.“.

На цьому повільно переслідуючи цього свідка і на сльозу виводили виконання Грушевської бурні Людвіка Бахти.

ЗІЗНАННЯ ЛЮДВИКА БАХТИ.

Свідок, 19-літній хлопець, заарештований (по польським), оповідає, як він вертав зі своєї тат. Собіньським з міста до бур-ської кур. Соб. ішов в жіночку по другій стороні тротуару. Вони побачили Собіньського ще на Зеленої вул. На Королівській вул. побачили, як з білого аутички вийшли двоє людей, що бігли вліва три кроки за куратором. Вони обоє перешли на ту саму сторону і бігли вліво з-б

кромки за ними. Нараз почули стріли. Заважалося їм, що стріли улазили за ними ззаду. Почули крик п. кураторської, яка просила допомоги і підбігли, побачили, що куратор упав на землю, а обоє ті люди зтіли під гору.

Предс: Чи пізнаєте тих людей (каже встати оба. Атам. і Верб.)?

Свідок двігався і каже: По візості їх можу пізнати. Оба були в плащах, один в темній, другий в світлій. В світлій плащі був менший. Я бачив їх тільки ззаду, тому щодо їх лиця не можу нічого сказати.

На дальші питання каже, що бачив у тім околиці ще одного чоловіка. Описав просте, що з товаришем ішли за убийниками не на яких 40 кроків, але на кілька кроків (у свідстві зізнає, що на 40 кроків). Далі каже, що убийники не говорили ні з собою. По котрій стороні йшов вищий, а по котрій нижчий, не знає.

Конфронтації.

Предс: Ви були двоє конфронтовані?

Св: Так. На поліції я пізнав більшого „по туші“, а нижчого по ході.

Пр. с: Як вони утікали?

Св: Оба разом, але хто скорше, я не бачив.

Другий пр. с: Як вас конфронтовано?

Св: Приведено одного з них. Я виходу не пізнав, але застановився і пізнав по ході.

Пр. пр. с: А коли представили вам іншого?

Св: Пізнав. Спершу представили мені двох інших, але не не були ті.

Прис. с: А як ви їх пізнавали, то чи вони були перестрашені?

Св: Так.

Д-р Шух: Я також був перестрашений.

Прок. просить ствердити, що пара, яка прийшла перша на місце випадку, мовляло недалеко і тому прийшла найкорше.

З дальших питань д-ра Пинг. виходить, що свідок не орієнтується в розкладі ул. Королівської і сусідин.

Д-р Шух: На поліції на була в листопаді 1926 р. конфронтовані з іншими людьми і ви тоді сказали, що вріст Мариня (якого з вами конфронтовано) відповідало саме тому, що йшов за кур. Собіньським.

Свідок мовчить.

Д-р Шух: Чи на поліції казали вам, що буде конфронтація з кавовниками у-бавства?

Св: Так, і на поліції і перед сім суддею.

Д-р Шух: І що ви сказали, як вас сконфронтують?

Св: Я сказав, що вріст менше-більше відповідало.

СУПЕРЕЧНОСТІ.

Д-р Стар: Чи маєте добру пам'ять?

Св: Так.

Д-р Стар: Чи ви пам'ятаєте поліцію такою добре по двох місяцях?

Св: Так.

Д-р Стар: Пів 20. жовтня (тобто 1. дня по убивстві), а також 24. жовтня ви сказали, що оба були добре одубовані („дубилі“), а потім і тепер кажете вже інакше.

Св: мовчить.

Д-р Стар: Ви зізнали тоді, що влізали на темний плах. Чому ви так зізнали?

Св: Я собі тепер не пригадую.

Д-р Стар: Ви зізнали їх по ростві. Чи це така характеристична?

Св: по двох відповідало.

Д-р Стар: Як кажете, що вищий мав капелюх, а нижчий мав капюшок, а чому ви зізнали в свідстві, що не пригадуєте собі, котрий з них мав капелюх, а котрий капюшок?

Св: Яков не дав жодної відповіді.

Д-р Стар: А чому ви зізнали вже інакше, що перш поліцією і сім, суддею? Ви там не мали, що поліція мав капелюх і чорний плах.

Св: Яков не дав жодної відповіді.

Д-р Шух: Чи того вечора, як ви йшли за куратором, була погода?

Св: Ні, падав дощ і була жриха.

Після того як сльозі вливають.

МИХАЙЛО ГАСМАН.

шофер, рано-кат, заарештований по поліції.

На питання предсиди оповідає, що одного дня між 5. і 6. год. праступило до нього коло відносної пам'яті двоє людей, які просили його (по польським) поїхати їх на Зеленої вул. На Королівській вул. побачили, як з білого аутички вийшли двоє людей, що бігли вліва три кроки за куратором. Вони обоє перешли на ту саму сторону і бігли вліво з-б

то (Атам.) пізнав по лиці, певного батька тільки ззаду.

Заняття на обставини першої конфронтації на поліції і сімні, не пригадує собі, чи бачив тоді Атаманчука, а потім каже, що не бачив. Потім каже, що в сімні вважав, що був конфронтований. Було показаний на поліцію, але йому дали знак, що його не треба і він собі вийшов. Тому тоді пі на міг пригадувати Атаманчука, ні його вважав бачити.

Предс: А на весну при конфронтації?

Св: Я тоді пізнав Атаманчука.

КОЛИ ІХАВ НА КОРОЛІВСЬКУ УЛ.

На дальші питання каже, що не може запам'ятати, чи вважав тих панів у літ убивства (19. жовтня), бо був переслідований аж з 4. дня по убивстві. Можливо, що то було 19. жовтня, але під присягою того ствердити не може. Міг їх вважати того дня, або попереднього, або й пізніше.

Предс: А кому ви заїхали про нашу Ізбу?

Св: В день погрозку куратора я заїхав у Куделечі, власником того гэта.

Предс: Чи ви в свідстві так само казали, що не можете запам'ятати, коли ви їх вважали?

Св: Навіть в тім самім часі, як я оповідав про свою Ізбу п. Куделечі, казав я, що я вважав двоє панів і мав враження, що на було того самого дня, коли бігло куратора.

Предс: Як ви привели тих панів на місце, то чи не заїхали ви їх відносних організаторів?

Св: Ні.

Предс: Коли ви їх вважали?

Св: Між год. 5-6, а могло бути трохи і по 6. Переліти я вважав ще одну особу на ул. Тарновського.

На дальші питання оповідає, що його конфронтувало і в інших місцях, але з них не пам'ятає нічого.

За Ізбу тих двоє панів дістав 1.80 дол.

Питання Атаманчука.

В тому місці оба Атаманчука питає: Чи ви в сімні на поліції не бачили мене? Чи не оглядали ви тоді мене? Чи не пригадуєте собі, як прийшов п. Іванком. Митлер і склав плах? Чи не казав ви, що опинитися, бо наша дорожка стоїть? Чи не оглядали ви мене цілої ціл години? Чи не пригадуєте собі, як з був тоді убраний, який був мій плах?

Св. (згучує): В десенши? Описав каже, що тоді трохи собі пригадує, але він стільки разів був уже переслідований, що...

Д-р Стар: Прошу п. предс. сконстатувати, що на питання оба Атаманчука про шаль — сам свідок спитав: З десенши?

Предс: Так свідок дійсно сказав.

На питання ради Згуральського свідок каже, що лише одного з тих панів бачив при ліхтарі, як він платив за авто. Тим, що платив, був вищий.

Прок: Чи по убивстві ви стали собі у-амисловлювати образ тих, що ви їх вважали?

Св: В першій хвилині я не вважав собі справи, аж як прочитав у газетах, що вони їхали авто, то став відтворювати собі їх образ.

Прок: Чи як вас конфронтовано з меншим, то вам сказали, що будете конфронтовані з убийником Вербицьким?

Св: Не пригадую собі.

Предс: А чому в свідстві ви зізнали, що меншого пізнали по ростві, „туші“ і лиці?

Св: Ні, лиця його я не бачив.

Ще про дату їзди авто.

С. пр: Чи ви того самого дня, як виконано ателат, везли в сторону Королівської вул. якогось доктора?

Св: Не пам'ятаю і не можу таїрати, котрого дня я вважав доктора. І тих двоє панів. Але вважав їх усіх того самого дня.

С. пр: А коли ви казали про це господо-дарей авто?

Св: Точно не пригадую собі. Другого або третього дня. Рано сказав ж і того самого дня мене переслідували.

С. пр: Які убрания мали ті панова? Чи не було одне вище?

Св: Ні, оба були в темних убраниях. Менший мав теж темний плах, не вищий.

Прок: А чому ви зізнали і на поліції і в свідстві першим разом, що не було 19. жовтня?

Св: Я так само, як і інші, знав у свідстві. Як тоді, так і інші твердили, що дати той їзди подати з певністю не може.

Д-р Пинг: Хто перший переслідував вас?

Св: П. мов. Кондратьєв.

Д-р Шух: Коли Манахас в перед мов. Кондратьєв?

Св: Третього чи четвертого дня по Ізбі. Я оповідає, що з мід дох панів і описав усе, що знає.

Д-р Шух: А чому ви не подали д-ра Цепальовського (якого він вважав перед тим панів)?

Св: Я подав доктора.

Д-р Шух: Ні, ви подали якогось пана З дальших питань обор. д-ра Шухевича і д-ра Старосольського виходить деякі противорічності в зізнаннях свідка. А саме в його зізнаннях на поліції (в свідстві) є, що він в першій мірі пізнав меншого (по лиці, убрания і ході). А тепер св. рішуче заявляє, що нікого не бачив зовсім з лиця.

Д-р Стар: А ви мали достатній повелити плах?

Св: Так.

Д-р Шух: Чи ви вважали плахом, Митленера?

Св: Ні.

Предс: Зізнає такі відомості?

Д-р Шух: З судових актів. Після того зізнає, що

СЕВЕРИН БОТЯТИНСЬКИЙ.

шофер, родом з Сулової Вишні, незаарештований.

Св. стояв з авто коло пам'ятника Митленеру на Марієвській площі. До нього приступили 19. жовтня 1926 якийсь пан коло год. 6 і казав себе везти на Королівську вул. Там той пан вийшов на одній каменниці, звідки вийшов по яких 2 мінутих і він привів його назад до міста. В місті той пан питає за вул. Білинських. Пригадує собі, що той пан говорив по українськи (волинський акцент).

Д-р Шух: Чи в сімні на другий день по Нордві не влізали вас на поліцію?

Св: Не пам'ятаю.

Д-р Шух: А чи ви були конфронтовані в Атаманчукові?

Св: Здається, що ні. Конфронтувало мене з другим і третім (обома Вербицькими).

На цьому зв'язано розправу в суботу. В поспішних зізнаннях свідка.

Бірка.

Гроші.

Долар 86700—86750, канадський долар 86300—86350, коронні чекки 02620—02650, австрійський шілінг 12500—12550, рум. лев 00500—00550, фінляндський марка 03500—03550, швейцарський франк 17150—17200, англійський фунт 4340—4370, німецька марка 21195, данський гулден 17199, чеський крона 3250—3300.

Золото: 20 кор. 3640—3670, 20 франків 3420—3450, 20 марок нм. 4240—4280, 10 рублів рос. 4680—4720.

Срібло: кор. австр. 07100—07150, 5 кор. австр. 360—370, фльорен австр. 180—185, рублі рос. 208—212, копійки 22 рублів 153—156.

Збіжжя.

Пшениця двірська 4650—4700, пшениця селян. 447—4575, жито 4675—4720, жито бровар. 4010—4110, овес на м'ясо 3325—3425, жито пастиний 3100—3200, овес 3100—3200, кукурудза румунська 2410—2510, баробол рафлові 550—610, фасоль біла 40—50, фасоль чорна 40—50, горох півторний 53—60, горох повенний 40—50, бобови 3300—3400, сно 1750—850, соломка 425—475, гречка 4075—4175, льон 1800—2100, ріпак олійний 8800—1100, мука пшенична 40-пр. 8210, мука жита 53-пр. 58—61, грис кукурудз. 40—50, кукур. 3400—3500, отруба жита 2425—2475, отруба пшенична 2475—2525, крупи гречки 1100—1200.

Пшениця двірська 4650—4700, пшениця селян. 447—4575, жито 4675—4720, жито бровар. 4010—4110, овес на м'ясо 3325—3425, жито пастиний 3100—3200, овес 3100—3200, кукурудза румунська 2410—2510, баробол рафлові 550—610, фасоль біла 40—50, фасоль чорна 40—50, горох півторний 53—60, горох повенний 40—50, бобови 3300—3400, сно 1750—850, соломка 425—475, гречка 4075—4175, льон 1800—2100, ріпак олійний 8800—1100, мука пшенична 40-пр. 8210, мука жита 53-пр. 58—61, грис кукурудз. 40—50, кукур. 3400—3500, отруба жита 2425—2475, отруба пшенична 2475—2525, крупи гречки 1100—1200.

Пшениця двірська 4650—4700, пшениця селян. 447—4575, жито 4675—4720, жито бровар. 4010—4110, овес на м'ясо 3325—3425, жито пастиний 3100—3200, овес 3100—3200, кукурудза румунська 2410—2510, баробол рафлові 550—610, фасоль біла 40—50, фасоль чорна 40—50, горох півторний 53—60, горох повенний 40—50, бобови 3300—3400, сно 1750—850, соломка 425—475, гречка 4075—4175, льон 1800—2100, ріпак олійний 8800—1100, мука пшенична 40-пр. 8210, мука жита 53-пр. 58—61, грис кукурудз. 40—50, кукур. 3400—3500, отруба жита 2425—2475, отруба пшенична 2475—2525, крупи гречки 1100—1200.

Пшениця двірська 4650—4700, пшениця селян. 447—4575, жито 4675—4720, жито бровар. 4010—4110, овес на м'ясо 3325—3425, жито пастиний 3100—3200, овес 3100—3200, кукурудза румунська 2410—2510, баробол рафлові 550—610, фасоль біла 40—50, фасоль чорна 40—50, горох півторний 53—60, горох повенний 40—50, бобови 3300—3400, сно 1750—850, соломка 425—475, гречка 4075—4175, льон 1800—2100, ріпак олійний 8800—1100, мука пшенична 40-пр. 8210, мука жита 53-пр. 58—61, грис кукурудз. 40—50, кукур. 3400—3500, отруба жита 2425—2475, отруба пшенична 2475—2525, крупи гречки 1100—1200.

Пшениця двірська 4650—4700, пшениця селян. 447—4575, жито 4675—4720, жито бровар. 4010—4110, овес на м'ясо 3325—3425, жито пастиний 3100—3200, овес 3100—3200, кукурудза румунська 2410—2510, баробол рафлові 550—610, фасоль біла 40—50, фасоль чорна 40—50, горох півторний 53—60, горох повенний 40—50, бобови 3300—3400, сно 1750—850, соломка 425—475, гречка 4075—

